

Voor vader en zoon was het 'alles of niets'

Ze gingen voor een stevige camperbrug naar Giethoorn en kwamen thuis in Dalfsen met een heel bedrijf. Will en Rolf Lagas, vader en zoon, zijn maar wat blij met de overname van Hebo Campers. Ze kunnen nu aan de slag met hun uitbreidingsplannen.

Inge Blankvoort
Dalfsen/Giethoorn

Het is wel een rommelige hoor", verontschuldigt Rolf Lagas zich in de winkelruimte van hun caravanbedrijf, die ook als magazijn fungeert. Her en der liggen spullen die nog in de schappen moeten: de inboedel van het Gieterse familiebedrijf, dat van hun camperzaak een sportschool gaat maken.

"Het was alles of niks", blikt Will Lagas terug. "We hebben eens goed rondgekeken wat er allemaal stond. We keken elkaar aan en wisten meteen: we gaan het doen."

Dus ligt er van alles dat opgeruimd moet worden, van autohanden tot bumpers, kastdeurtjes en camperkoelkasten. Dertig jaar geleden begon Will Lagas met zijn caravanbedrijf in Dalfsen. In eerste instantie als dealer van vijf merken, maar na de kredietcrisis stopte hij daarmee. De verkoop van nieuwe caravans stortte in, dealers oefenden steeds meer

Ik ben eigen baas, ik wil zelf bepalen wat ik doe

– Will Lagas

druk uit. Daar kreeg hij moeite mee. "Ik ben eigen baas, ik wil zelf bepalen wat ik doe."

Sindsdien legt Lagas zich toe op tweedehands caravans, stalling, service en onderhoud. Om ook campers te kunnen bedienen, zocht het bedrijf een passende brug, om niet meer van andere bedrijven afhankelijk te zijn. Die brug werd een heel bedrijf. Zonder campers (die waren al verkocht), maar wel inclusief het klantenbestand. De eerste klanten van Hebo hebben zich al in Dalfsen gemeld.

Geschiede brug

Het bedrijfspan in Dalfsen moet daarvoor worden verbouwd: de winkel een stukje kleiner, het

plafond een paar meter hoger. Eind volgend jaar gaat de klus beginnen. Om tot die tijd camperklanten te kunnen helpen, gebruiken ze een geschikte brug bij een bedrijf in de buurt, zoals ze de afgelopen tijd ook al hebben gedaan.

Afgelopen zomer stapte zoon Rolf in het caravanbedrijf van zijn vader. Als 14-jarige werkte hij al mee in de zaak, zonder daar toen

zijn toekomst te zien. Een paar jaar later begon het toch te kriebelen.

De afgelopen jaren werkte hij als elektricien, in deeltijd, nog aarzelend om in het familiebedrijf te stappen. Inmiddels is de knop om. "De ene dag vervang ik een dak, de andere dag ben ik bezig met banden wisselen. Die variatie vind ik leuk. Als ik had geweten hoe het zou zijn, had ik het

vader zegt wel eens: wat ik met mijn ogen zie, kan ik met mijn handen maken." En dat is toch wel heel prettig als je met zijn tweeën al het werk doet in een klein familiebedrijf, in een sector met maarwerk.

Zijn vader is qua onderhoud van alle markten thuis. "Daarom leer ik veel van hem", zegt Rolf.

De ene dag vervang ik een dak, de andere dag ben ik bezig met banden wisselen

– Rolf Lagas

Het werkt twee kanten op, blijkt uit de reactie van zijn vader. "Vooral digitaal is hij zo veel handiger dan ik. Daar leer ik ook van." Op het gebied van handel in caravans valt volgens de vader nog wel wat te winnen bij de zoon. "Dat komt nog wel."

Misschien zit het wel in de genen dankzij pa, die in zijn jonge jaren kerstbomen huis-aan-huis verkocht zonder vooropgezet plan en daar aardig aan verdiende.

Mooi prijsje

Op termijn gaat Will Lagas uit de zaak. Nu zoon Rolf officieel aan boord is, maakt hij eerst tijd voor een eigen vakantie. Die schoot er vaak bij in of ging niet door omdat Lagas kort voor vertrek de beoogde vakantiecaravan voor een mooi prijsje verkocht. Dat was trouwens eens maar nooit meer: "Ik heb mijn vrouw moeten beloven dat ik dat nooit meer zou doen."

Buiten het werk praten ze nauwelijks over de zaak, hooguit over een caravan die een van de twee bij afwezigheid van de ander heeft verkocht. Het gaat prima met het bedrijf, zeggen ze. Veel zorgen en stress hebben ze niet. In het hoogseizoen wil het nog wel eens druk zijn, waardoor bepaalde onderdelen niet leverbaar zijn. "We moeten alleen de mensen een beetje opvoeden dat ze onderhoud in de winter laten doen."

▲ Rolf Lagas (links) stapte afgelopen zomer in het bedrijf van zijn vader Will.

FOTO ENZO ARESCHI

eerder gedaan." Extra werk loont meteen. "Dat is bij een baas anders. Dan komt het loon altijd aan het einde van de maand, of je nu meer of minder doet."

Will is trots op zijn zoon, een kind 'met gouden handen'. "Mijn

Van showroom naar sportschool

Het bedrijf van Will Lagas kan door omdat zijn zoon er mee verder wil. Bij Hebo Campers is dat niet het geval. Het ontbreken van een opvolger is voor Wim van der Heide (53) een van de redenen met zijn familiebedrijf te stoppen. Zijn showroom wordt nu een sportschool, de eerste van Giethoorn, die hij met zijn dochter Lieke (20) gaat runnen.

Optelsom

"Het was een optelsom", legt hij uit. Een moewerkend familiebedrijf is ziek. De situatie op de markt voor campers verandert. "De overheid wil e-campers, maar dat gaat niet werken. Die zijn geschikt voor Nederland, maar rondje door de binnenlan-

den van Portugal kun je vergeten." De bpm en wegenbelasting gaan omhoog, steeds meer bedrijven verkopen campers voor veel te hoge prijzen, ziet Van der Heide. "Ik vroeg mij af of ik het zo nog wel leuk vond." Hebo verhuurde fietsen en ski's, Van der Heide gaf in zijn vrije tijd schaatsles. De hele familie houdt van wintersport. Zijn jongste dochter heeft een cios-diploma. "Dan gaat er iets borrelen, ja. Het bestemmingsplan voldoet, ons pand is geschikt. We deden marktonderzoek, spraken met allerlei mensen. Past dit bij ons? Past dit bij Giethoorn? Daarna besloten we: we gaan het doen." Van der Heide laat

zich nu scholen tot sportleraar. Straks loopt hij stage bij zijn eigen dochter. "Het hele proces vind ik al leuk. Ik leer van haar, zij van mij. Ik geef iedereen altijd mee: doe wat je leuk vindt. Als ik 70 ben, wil ik in de spiegel kijken en blij zijn met wat ik deed."

Laagdrempelig

Ze willen de sportschool breed aanpakken. Laagdrempelig. "Een sportschool waar mensen rustig beginnen om plezier in het sporten te krijgen." In januari gaat de zaak open. Lieke zit dan nog in Oostenrijk, om skiles te geven. Prima, vindt Van der Heide. "Dat vindt ze leuk. Het is ook goed dat ze nu kleist voor haar eigen vrijheid."

